

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21856/2023
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., ..., чији је пуномоћник Предраг Николић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ д.о.о. са седиштем у Београду, са умешачем ББ – Огранак Београд, чији је пуномоћник Драган Јасика, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2393/22 од 01.11.2022. године, у седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2393/22 од 01.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2393/22 од 01.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судске јединице у Владичином Хану П 845/20 од 17.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете исплати износ од 628.050,00 динара са законском затезном каматом од 29.11.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 258.290,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2393/22 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање у овом делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужиоца на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиоца за накнаду штете, применом члана 154. Закона о облигационим односима, с обзиром да је утврђено да узрок нестанка воде у бунарима, чији је власник тужилац, нису радови на изградњи тунела на „Коридору 10“, чији је инвеститор тужени, нити су ови радови утицали на ниво подземних вода у приповршинској издани, односно да не постоји узрочно-последична веза између радова које је изводио тужени на изградњи тунела и штете коју тужилац трпи. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, с обзиром да је питање на које се указује као спорно везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Осим тога, примена материјалног права у овом случају је везана за утврђено чињенично стање и решење спорног односа странака, због чега не постоји потреба за тумачењем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права и уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.11.2017. године, а вредност предмета спора је 628.050,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**